

Sygn. akt XIV C 1179/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w P. XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P.

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jan Sterczała

Protokolant st. sekr. sąd. Ewa Szumiło

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2016 roku w P.

sprawy z powództwa **D. G.**

przeciwko (...) **Spółdzielni Mieszkaniowej w C.**

o uchylenie uchwały

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

J. Sterczała

XIV C 1179/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 grudnia 2015 r. (data nadania), skierowanym przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w C., powódka D. G. wniosła o uchylenie uchwały Rady Nadzorczej pozwanej nr 2/IX/2015 r. z dnia 28 września 2015 r. o wykreśleniu powódki z rejestru członków, z powodu nie wywiązywania się z istotnych zobowiązań wobec spółdzielni.

W uzasadnieniu stwierdzono między innymi, iż okoliczności, na które powołała się pozwana w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały „nie znajdują odzwierciedlenia w postępowaniu powódki”, powódka aktywnie jest bowiem zaangażowana w spłatę zobowiązań wobec spółdzielni, wpłaca regularnie kwotę 1 000 zł na rachunek komornika (z zaległości 24 487,75 zł) oraz bieżące koszty. Podano również, iż kwota czynszu jest sporna. W ocenie powódki brak było podstaw „faktycznych i prawnych” do usunięcia powódki z rejestru członków.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2016 r. (k. 30) Sąd Apelacyjny w P. zwolnił powódkę od obowiązku uiszczenia opłaty od pozwu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 23 maja 2016 r. (k. 36). Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu stwierdzono między innymi, iż podstawą wykreślenia powódki był przepis § 19 ust. 1 oraz § 20 ust. 2 pkt 1 statutu spółdzielni. Według pozwanej wykreślenia dokonuje Rada Nadzorcza, a kwestia zawinienia nie ma znaczenia. W dacie uchwały zaległości powódki wynosiły kwotę 64 137,16 zł, z tym, że co do części należności toczy się spór sądowy. Powódka ma jednak również prawomocnie zasądzone zaległości, które są egzekwowane przez komornika. Do odpowiedzi na pozew dołączono również między innymi odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 20 grudnia 2012 r., zasądającego od K. R. i D. G. kwotę 9 485,65 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17 kwietnia 2010 r., kwotę 1 517 zł zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powódka D. G. była od 1995 roku członkiem pozwanej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z (...) w C.. Powódka zobowiązana była względem pozwanej do regulowania opłat za użytkowanie lokalu mieszkalnego położonego w C., przy ul. (...) oraz lokalu użytkowego, położonego w C., przy ul. (...). (...)

Powódka nie regulowała należności względem pozwanej spółdzielni.

Zaległości w płatnościach dotyczyły co najmniej okresu z kwietnia 2010 r. i okresu wcześniejszego.

W związku z zaległościami, pozwana spółdzielnia wytoczyła przed Sądem Rejonowym w T. powództwo o zapłatę zaległości. Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 grudnia 2012 r. tenże Sąd uwzględnił powództwo w całości i obciążył D. G. kosztami procesu.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia, wyrokowi została nadana klauzula wykonalności postanowieniem z dnia 19 lutego 2015 r.

D. G. nie uregulowała zadłużenia, wobec czego wierzyciel skierował wniosek egzekucyjny do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. K. B..

Na dzień 10 maja 2016 r. należność główna D. G. wynosiła 7 795,33 zł.

W czasie postępowania egzekucyjnego powódka dokonała bezpośrednich wpłat komornikowi w okresie od czerwca 2015 r. do kwietnia 2016 r. w kwotach od 823 zł do 920 zł.

Zgodnie ze statutem pozwanej spółdzielni, stosunek członkostwa może „być rozwiązany” tylko przez wykluczenie albo wykreślenie członka (§ 19). Zgodnie z § 20 statutu członek nie wykonujący obowiązków statutowych z przyczyn od niego niezawinionych może być wykreślony z rejestru członków spółdzielni między innymi wtedy, gdy nie wywiązuje się z istotnych zobowiązań wobec spółdzielni, w tym z obowiązku wnoszenia opłat za lokal z przyczyn od niego niezależnych (§ 20 ust. 1 i 2 pkt 1 statutu). Regulacje te są zgodne z treścią art. 24 ustawy Prawo spółdzielcze (Dz U 2016 poz. 21).

Pismem z dnia 20 sierpnia 2015 r. zarząd pozwanej poinformował powódkę, iż w związku z „bardzo wysoką zaległością w opłatach” za użytkowanie mieszkania przy ul. (...) oraz lokalu użytkowego na Os. (...) w C., wystąpił z wnioskiem do Rady Nadzorczej spółdzielni o wykreślenie powódki z członkostwa w spółdzielni, z uwagi na uporczywe uchylanie się od wykonania istotnych zobowiązań wobec spółdzielni. Poproszono również powódkę o przybycie do biura pozwanej w dniu 28 września 2015 r. na godz. 17:30 celem ewentualnych wyjaśnień.

W piśmie poinformowano powódkę o możliwości złożenia wyjaśnień oraz przedstawienia argumentów. Poinformowano również powódkę, że w przypadku spłaty całej zaległości w opłatach wniosek o wykreślenie zostanie wycofany.

Pismem z dnia 23 września 2015 r. powódka zwróciła się do zarządu pozwanej „o cofnięcie wniosku” o wykreślenie z rejestru członków. Powódka stwierdziła między innymi, że nie zachodzi względem niej przesłanka uporczywego uchylania się od realizacji zobowiązań względem spółdzielni. W dalszej części pisma powódka podała, iż jest aktywnie zaangażowana w spłatę zadłużenia (wpłaty do komornika co miesiąc 1000 zł oraz bieżące wpłaty 750 zł). Zaległości w płatnościach powódka uzasadniła swoją sytuacją rodzinną i finansową.

Uchwałą z dnia 28 września 2015 r. nr (...) Rada Nadzorcza pozwanej postanowiła jednogłośnie wykreślić z rejestru członków powódkę, z powołaniem na przepisy § 19 ust. 1 oraz § 20 ust. 2 ppkt 1 Statutu Spółdzielni. W uzasadnieniu stwierdzono między innymi, iż w związku z długotrwałym zadłużeniem powódki z tytułu użytkowania lokali położonych przy ul. (...) w C. oraz na Os. (...) w C. i brakiem możliwości odzyskania zadłużenia, zarząd wystąpił z wnioskiem o wykreślenie z rejestru członków. (...) nadzorca zaaprobowała wniosek, uwzględniając również i to, że

mimo możliwości złożenia stosowanych wyjaśnień, powódka ich nie złożyła. W uzasadnieniu podano również, iż w przypadku spłaty zadłużenia, powódka może wnieść o uchylenie podjętej uchwały o wykreśleniu z rejestru członków.

O treści uchwały powiadomiono powódkę, pismo doręczono jej w dniu 21.10.2015r.

Oprócz kwoty prawomocnie zasądzonej wyżej zacytowanym wyrokiem Sądu Rejonowego w T., pozwana spółdzielnia kieruje względem powódki również inne roszczenia z tytułu opłat za korzystanie z przysługujących jej lokali – łącznie na kwotę ponad 50 000 zł. Kwoty te są dochodzone przed Sądem Rejonowym w T. i są one sporne – D. G. kwestionuje te zadłużenia i wnosi o oddalenie powództw. Gdyby założyć prawidłowość obliczeń ze strony spółdzielni, mimo dokonywanych przez powódkę wpłat bezpośrednio komornikowi, zadłużenie powódki w okresie od września 2015 r. do maja 2016 r. niemal nie uległo zmniejszeniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- częściowo zeznań powódki – k 65

- dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy : pisma pozwanej z dnia 20 sierpnia 2015 r. – k. 8,59; pisma pozwanej z dnia 5.10.2016 r. – k. 9,61; uchwały nr 2/IX/2015 r. z dowodem doręczenia powódce – k. 10,62,63; pisma powódki z dnia 23 września 2015 r. – k. 11-12; wyciągu statutu pozwanej – k. 39-41; zestawienia pozwanej w przedmiocie zadłużenia powódki – k. 42,43,44; wyroku z dnia 20 grudnia 2012 r. – k. 45; pisma komornika – k. 46-47.

Sąd prowadził postępowanie dowodowe w granicach inicjatywy dowodowej stron. Sąd pominął dowód z przesłuchania strony pozwanej, gdyż strona zrezygnowała z tego dowodu, składając stosowne oświadczenie na rozprawie w dniu 8 września 2016 r. – k. 64.

W przeważającej mierze stan faktyczny sprawy był niesporny i wynikał on w oczywisty sposób ze złożonych przez strony do akt sprawy dokumentów prywatnych i urzędowych, których prawdziwości i autentyczności żadna ze stron nie kwestionowała.

Jeśli zaś chodzi o zeznania powódki, to nie wniosły one do sprawy żadnych istotnych dla rozstrzygnięcia kwestii, ponad to, co wynikało w niesporny sposób z dokumentów. Należy jednak zwrócić uwagę, iż zeznania te nie były dla Sądu orzekającego niewiarygodne, co w ogromnej mierze nieprzydatne, jeśli się weźmie pod uwagę, że pozwana spółdzielnia podjęła uchwałę o wykreśleniu powódki z rejestru członków z przyczyny niezawinionej, a nie uchwałę o jej wykluczeniu. Podawane przez powódkę fakty znalazły zresztą w ogromnej mierze potwierdzenie w treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Dla pełnej jasności należy zwrócić uwagę, iż powyżej Sąd ustalił stan zadłużenia pozwanej na takim poziomie, jaki wynika on z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 20 grudnia 2012 r. (art. 365 § 1 kpc). Nie przesądzono natomiast o wysokości innych zadłużeń powódki względem pozwanej. Przedstawiono jedynie powyżej fakt, iż pozwana formułuje i dochodzi od powódki jeszcze innych roszczeń, niż te, które zostały już prawomocnie zasądzone od powódki.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo okazało się bezzasadne.

Na wstępie stwierdzić należy, iż powództwo zostało wniesione do Sądu w ustawowym terminie 6 – tygodniowym , przewidzianym w ustawie Prawo spółdzielcze w treści art. 24 § 6 pkt 2.

Powództwo podlegało zatem merytorycznemu badaniu, z punktu widzenia okoliczności, przewidzianych w art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego. Zgodnie z przepisem art. 42 § 3 ust. Prawa spółdzielczego, uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu. Natomiast przepis art. 24 § 3 tej ustawy członek niewykonujący obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych może być wykreślony z rejestru

członków spółdzielni, statut określa przyczyny wykreślenia. Statut pozwanej w przepisie § 20 ust. 1 i 2 stanowił wprost, iż jedną z przyczyn wykreślenia z rejestru członków może być okoliczność niewywiązywania się członka z istotnych zobowiązań wobec spółdzielni, w tym z obowiązku wnoszenia opłat za lokal z przyczyn od niego niezależnych.

Poza sporem winno być, iż co najmniej od 2010 roku, powódka nie regulowała należności względem pozwanej i na chwilę wyrokowania w sprawie I C 19/12 Sądu Rejonowego w T. zadłużenie wynosiło kwotę 9 485,65 zł z odsetkami od 17 kwietnia 2010 r. Wyrok uprawomocnił się w najpóźniej w lutym 2015 r. Dopiero od tego czasu powódka – co bezsporne – zaczęła dobrowolnie spłacać zadłużenie w drodze bezpośrednich wpłat do komornika w kwotach ok. 1 000 zł. Na dzień 10 maja 2016 r. zadłużenie w zakresie pretensji głównej wynosi ponad 7 800 zł.

Przedstawione przez powódkę w piśmie adresowanym do pozwanej z dnia 23 września 2016 r. oraz w toku niniejszego postępowania w ocenie Sądu mogłyby stanowić skuteczną obronę w przypadku, gdyby stosunek członkowski powódki ustał w drodze wykluczenia powódki. Wówczas kwestia zawinienia w powstaniu zadłużenia jest kluczowa. W niniejszym jednak przypadku powódka została wykreślona z rejestru członków wskutek niezawinionego nieuiszczenia należności. Sąd uznał zatem, że kwestionowana uchwała nie narusza prawa ani dobrych obyczajów. Wygaśnięcie członkostwa nie pociąga za sobą utraty tytułów prawnych powódki do obu lokali. Kwestionowana uchwała nie jest również w ocenie Sądu na celu pokrzywdzenia powódki. Wysokość zadłużenia powódki oraz – przede wszystkim – długotrwałość zaległości – w pełni uzasadniały decyzję pozwanej o pozbawieniu powódki członkostwa z przyczyn niezawinionych.

W konsekwencji powództwo oddalono.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc. Powódka proces przegrała, zatem obciążono ją kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez stronę przeciwną, wysokość kosztów określono na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz U z 2013 r. poz. 490 ze zm.).

SSO Jan Sterczała